

Formalitzo en el llenguatge de la lògica proposicional els següents raonaments.

- (1) Si no et cases amb l'Eustàquia, aleshores et cases amb la Gumersinda o amb la Fulgència. Si no fas cas al Ciprià ni a l'Ernest, aleshores no et cases amb l'Eustàquia.

En conseqüència, si no et cases amb la Gumersinda ni amb la Fulgència, aleshores fas cas al Ciprià o a l'Ernest.

- (2) Si guanya la lliga el Baracaldo o l'Alcoià, aleshores hi ha guerra. Si hi ha guerra, aleshores hi ha manca de Coca-cola o de whisky. Si hi ha manca de whisky, aleshores es ven més paella. No hi ha manca de Coca-cola i no es ven més paella.

En conseqüència, l'Alcoià no guanya la lliga.

- (3) Si l'Ú és Ú, aleshores no és molts. Si l'Ú té parts i és un tot, aleshores és compost. Si l'Ú és compost, aleshores és molts.

En conseqüència, si l'Ú és Ú, aleshores ni té parts ni és un tot. (Parmènides)

- (4) Si avui fa sol, aleshores no és dimarts. Si et cases o t'embarques, aleshores estàs ben boig. Si saps jugar al mus, això vol dir que no estàs ben boig. Si avui no fa sol, resulta que saps jugar al mus o avui no és dia tretze.

En conseqüència, si avui és dimarts i tretze, ni et cases ni t'embarquis.

- (5) Si estic despert, aleshores o tanco els ulls o hi veig clar. Si sento soroll, aleshores és quan no dormo. Si no sento soroll, aleshores és que somio. Si no estic despert o tanco els ulls, aleshores no somio.

En conseqüència, 'és quan dormo que hi veig clar' (J. V. Foix).

- (6) Si fa sol o no bufa la tramuntana, aleshores m'agrada el mar. Quan no fa sol m'agrada banyar-me. Si no succeeix alhora que hi hagi una mica d'ones i l'aigua estigui una mica freda, aleshores no m'agrada banyar-me. O bé no succeeix alhora que hi hagi una mica d'ones i l'aigua estigui una mica freda, o bé no hi ha ningú a la platja. Si no hi ha ningú a la platja, aleshores és que no bufa la tramuntana.

En conseqüència, m'agrada el mar.